

ger, at Landstinget har foretaget den omtalte Ændring i Lovforslagets § 1 B., men nu at foreslaa at henvise Lovforslaget til et Udvalg og søge at faa det ændret, synes jeg, der ikke er synderlig Anledning til, saa meget mere som den ærede Indenrigsminister saavel ved Forelæggelsen af Lovforslaget som i Motiverne har givet Løfte om, at der allerede i indeværende Samling vil blive fremsat Lovforslag om Revision af Ulykkesforsikringsloven.

Det er, antager jeg, Tingets Medlemmer bekendt ved Meddelelser i Pressen, at der fra De samvirkende Fagforbund er indgivet Andragende til Indenrigsministeren om at foretage en Ændring i Ulykkesforsikringsloven, som er i Overensstemmelse med den Udvikling, der har fundet Sted, og alle vi, som i vor Livsgerning har haft Lejlighed til at komme paa nærmere Hold med Arbejdere, der er kommet til Skade ved deres Arbejde, ved, at der under Arbejdet indtræffer Ulykkestilfælde, som Arbejderforsikringsraadet mener at maatte afvise, fordi Tilfældene ikke kan gaa ind under Lovens Bestemmelser. Særlig Loven af 1898 har mange Lakuner og Uligheder, om jeg saa tør sige, og det er derfor en Nødvendighed at faa den ændret. Jeg skal her nævne saadanne Uligheder, som at Arbejdere, der arbejder paa en enetages Bygning med Kvistetage, er udelukket fra at komme ind under Ulykkesforsikringsloven, og at Arbejdere, der arbejder ved Reparationer eller Nybygninger inde i Bygningen, og hvor der ikke benyttes Stillads eller dermed ligestillede Ting, ligeledes er udelukkede fra at komme ind under Ulykkesforsikringsloven. Arbejdere med Losning og Ladning kommer heller ikke ind under Ulykkesforsikringsloven, og det er jo nødvendigt, at det sker. Det glæder mig derfor, at den ærede Taler, der sidst havde Ordet, allerede ved denne Sags Behandling fik Anledning til at udtale sig meget velvilligt om en Udvidelse af Rammerne i den nuværende Ulykkesforsikringslov. Ligeledes har jeg lagt Mærke til, at Højres Ordfører i denne Sag i Landstinget — det er jo en Mand, der har gjort sig ikke saa lidt fortjent af den sociale Lovgivning — ved denne Sags Behandling var inde paa Nødvendigheden af en Revision af Ulykkesforsikringsloven og tilsagde sin Medvirkning hertil. Om det var paa egne eller paa Højrepartiets Vegne, ved jeg ikke, men jeg gaar ud fra, at der ogsaa indenfor Højre som Parti raader et Ønske om at komme bort fra de Urimeligheder, som finder Sted

under den nuværende Ulykkesforsikringslov. Det var et ret interessant Tilfælde, som blev fremdraget af en af de Talere, der havde Ordet i Landstinget. En Arbejdsgiver i Aalborg — en større Købmand, tror jeg — havde forsikret sine Arbejdere. Da hans Kusk skulde til Havnen og hente en Ladning Korn eller Frøkager, hvad det nu var, styrtede han ned af Vognen og slog sig ihjel paa Stedet. Arbejdsgiveren indgav Beretning herom paa Enkens Vegne og fordrede den Ulykkesforsikring, som kunde tilkomme hende, men Forsikringsraadet afslog at udbetale den. Det har Forsikringsraadet naturligvis ment sig forpligtet til at gøre i Henhold til Lovens Bestemmelser, noget, jeg i øvrigt i dette Tilfælde har vanskeligt ved at forstaa. Det oplystes i Landstinget, at Sagen, som Loven bestemmer, naar saadanne Dissenser opstaar, er henvist til Indenrigsministerens Afgørelse, og det var virkeligt at ønske, at en saadan Enke kunde faa den Erstatning udbetalt, som dog formentlig kunde tilkomme hende.

Jeg skal indskrænke mig til at opfordre Tinget til at lade Lovforslaget nyde hurtig Fremme, idet der er skellig Grund til at faa det vedtaget inden 1. December, da det skal træde i Kraft samtidig med Fabrikloven. Jeg maa maa-ske slutte med den Bemærkning, at det ligeledes glædede mig at høre den sidste ærede Taler udtale sig for en Udvidelse af Loven til ogsaa at omfatte en hel Del mindre Virksomheder i Haandværk, Industri og formentlig ogsaa Handel, og at han benyttede Lejligheden til at sige, at hvis det var nødvendigt, hvad det formentlig var, maatte Staten træde til og yde Understøttelse til Præmierne for saadanne mindre Bedrifter i Lighed med, hvad der finder Sted i Landbrugsulykkesforsikringen. Det synes jeg er gode Udtalelser, der profeterer om, at naar Hovedsagen, altsaa Ulykkesforsikringsloven af 1898, kommer til Revision i Rigsdagen, vil man ikke fra nogen Side modsætte sig en Udvidelse og Forbedring af denne Lov.

Rørdam: Jeg kan fatte mig meget kort, da jeg ganske kan slutte mig til de Bemærkninger, som blev fremsat af den

Rettelse.

Sp. 1799, L. 26 f. n. og 1800, L. 23 f. o.: „Kapitalismen“, læs: Kapitalen.